

Sygnatura akt II Ca 944/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Nowak
Sędziowie:	SO Katarzyna Oleksiak SO Katarzyna Serafin-Tabor (sprawozdawca)
Protokolant:	Agnieszka Zapalska

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2013 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w S.

przeciwko M. J. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie

z dnia 19 lutego 2013 r., sygnatura akt I C 854/11/S

1. oddala apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;
3. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie na rzecz adwokata M. M. kwotę 1476 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) złotych brutto tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną pozwanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt II Ca 944/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka Akcyjna w S., ostatecznie precyzując żądanie pozwu domagała się zasądzenia od pozwanego M. J. (1) kwoty 10 228, 42 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu podała, że obejmowała ubezpieczeniem od ognia i innych zdarzeń losowych oraz od kradzieży z włamaniem i rabunku lokal oraz mienie znajdujące się w budynku przy ul. (...) w K. w okresie od dnia 12 kwietnia 2006 roku do dnia 11 kwietnia 2007 roku, co potwierdza polisa numer (...). W dniu 10 sierpnia 2006 roku pozwany podpalił dwa plastikowe kontenery na śmieci w bocznym korytarzu na parterze kamienicy położonej przy ul. (...) w K., powodując uszkodzenie mienia. Okoliczności zdarzenia zostały potwierdzone w toku postępowania sądowego toczącego się przeciwko pozwanemu przed Sądem Rejonowym dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie (sygn. akt II K 307/07/S). W wyniku zdarzenia poszkodowany zgłosił szkodę, która została ustalona protokołem z dnia 11 sierpnia 2006 r., przedkładając faktury na łączną kwotę 12 478, 67 zł brutto (10 228,42 zł netto). Taka kwota została wypłacona poszkodowanemu.

Pozwany M. J. (2) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów. Zarzucił, że poniósł już karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem karnym, zaprzeczył, by był obowiązany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem i wskazał na swoją trudną sytuację materialną.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10,228,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami do dnia 13 kwietnia 2011r. do dnia zapłaty (punkt I), w pozostałym zakresie powództwo oddalił (punkt II), zasądził od ozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2929 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt III) oraz przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie adwokatowi M. M. kwotę 2952 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu (punkt IV).

Powyższe orzeczenie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach prawnych:

Strona powodowa (...) Spółka Akcyjna w S. obejmowała ubezpieczeniem od ognia i innych zdarzeń losowych oraz od kradzieży z włamaniem i rabunku lokal oraz mienie znajdujące się w budynku przy ul. (...) w K. w okresie od dnia 12 kwietnia 2006 roku do dnia 11 kwietnia 2007 roku, co potwierdza polisa numer (...).

(...) Spółka Akcyjna w S. w związku z ubezpieczeniem wypłaciła poszkodowanemu kwotę 10.228,42 zł netto. Do zapłaty tej kwoty wzywała pozwanego przed wszczęciem postępowania. Wezwanie było kierowane na adres ul. (...), gdzie pozwany już nie mieszkał.

Wyrokiem z dnia 15 lutego 2008 roku (sygn. akt II K 307/07/K) Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie uznał M. J. (1) za winnego m. in. tego że w okresie od 26 marca 2006 roku do 10 sierpnia 2006 roku działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał podpaleń w kamienicy mieszczącej się przy ul. (...) wpisanej do rejestru zabytków nieruchomości sprowadzając pożar, który zagrażał życiu i zdrowiu wielu osób oraz mieniu w wielkich rozmiarach w ten sposób, że:

- w dniu 26 marca 2006 roku po uprzednim odcięciu kabla od domofonu oraz zdjęciu klamki w drzwiach prowadzących na dziedziniec wewnętrzny kamienicy podpalił pomieszczenie piwniczne numer 13 w przedmiotowej kamienicy należące do J. B.;
- w dniu 10 sierpnia 2006 roku po uprzednim zdemontowaniu klamki drzwi wejściowych prowadzących na wewnętrzny dziedziniec kamienicy podpalił dwa plastikowe kontenery na śmieci w bocznym korytarzu na parterze kamienicy, przy czym czynu tego dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem tj. za winnego przestępstwa z art. 163§1 pkt 1kk w zw. z 108 ust 1 ustawy o ochronie zabytków w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 31 kk i za to wymierzona została mu kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W połączeniu z innymi przestępstwami M. J. (1) została wymierzona kara łączna 3 lat pozbawienia wolności.

Poniesione przez poszkodowanego koszty wyniosły 12.478,67 zł brutto (10.228,42 zł) i obejmowały nabycie nowych drzwi, instalacji alarmowej, monitoringu i domofonowej wraz z urządzeniami oraz malowanie. Koszt wymiany nowych drzwi wyniósł 5 913,34 zł brutto (4.847 zł netto). Koszt naprawy instalacji wyniósł 5856 zł brutto (4.800 zł netto).

Przed podpaleniem lokal był wyposażony w monitoring, w tym zewnętrzną kamerę oraz zamontowano w nim dębowe drzwi, robione na zamówienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o dokumenty, których prawdziwość i wiarygodność nie była kwestionowana oraz w oparciu o zeznania świadka A. G. (1) które były wiarygodne, bowiem korespondowały z zebranych w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów. Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka M. J. (3). Sąd Rejonowy pominął zeznania M. S. oraz dowód z zeznań stron.

Sąd Rejonowy za podstawę rozstrzygnięcia wskazał art. 828 kc oraz podniósł, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości co do obowiązku pozwanego naprawienia szkody. Dokonując podpalenia dwóch kublów na śmieci. Spowodował on zniszczenie części wyposażenia lokalu numer (...). Zakres tego zniszczenia wynika zarówno z dokumentów jak i zeznań świadka A. G. (1). Sam termin wymiany drzwi i instalacji alarmowej nie świadczy jeszcze o tym, że nie uległy one uszkodzeniu. Zarzuty pozwanego w tym względzie są gołosłowne i nieoparte żadnymi wiarygodnymi dowodami. Poniesione przez poszkodowanych koszty pozostają w bezpośrednim związku z podpaleniem. Ich wypłata przez stronę powodową skutkuje przejściem na nią roszczenia o ich zapłatę. Argumentem przemawiającym za oddaleniem powództwa nie mógł być zarzut działania pozwanego w stanie zmniejszonej poczytalności.

Skutkujący częściowym oddaleniem powództwa był zarzut braku skutecznego wezwania pozwanego do zapłaty przed doręczeniem pozwu. Sama zresztą strona powodowa okoliczność tę przyznała, żądając zasądzenia odsetek od dnia wniesienia powództwa. Skoro jednak nie było skutecznego wezwania do zapłaty przed wniesieniem pozwu, takie żądanie nie było uzasadnione. Dlatego należne stronie pozwanej odsetki zasądzono od dnia następnego po doręczeniu pozwu, przyjmując, że z dniem doręczenia pozwu nastąpiło skuteczne wezwanie do zapłaty i od dnia następnego pozwany pozostawał w opóźnieniu.

Sąd Rejonowy o kosztach orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania. Na zasądzoną tytułem kosztów procesu kwotę złożyła się opłata od pozwu w kwocie 512 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2400 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W punkcie IV Sąd Rejonowy przyznał adwokat M. M. wynagrodzenie w kwocie 2.400 zł powiększone o 23 % VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu, zgodnie ze złożonym oświadczeniem przez pełnomocnika, że koszty te nie zostały pokryte w całości ani w części.

Apelacja pozwanego zarzuca:

I. Naruszenie prawa procesowego, to jest art. 233§1 kpc, poprzez to, iż Sąd I instancji nie dokonał wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, w szczególności Sąd Rejonowy przy wydaniu wyroku oparł się wyłącznie na twierdzeniach powoda świadka A. G. (2) oraz dokumentach podpisanych przez tego świadka, dyskredytując zeznania ojca pozwanego.

Wskazując na powyższy zarzut domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu.

W uzasadnieniu apelacji pozwany zarzucił, iż nie zostało udowodnione, iż wydatki poniesione przez właściciela restauracji rzeczywiście zostały poniesione na skutek pożary wywołanego działaniem pozwanego. Dodatkowo pozwany podnosi, iż nie został przesłuchany w sprawie z uwagi na fakt, iż nie został powiadomiony o terminie

rozprawy. Ponadto pozwany podnosi, iż działał w warunkach ograniczonej poczytalności, co w jego ocenie nie zostało uwzględnione w wydanym wyroku przez Sąd I Instancji.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu przez sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu. Zarzuty nią stawiane były bezzasadne.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację doszedł do przekonania, że ustalenia faktyczne poczynione zostały przez Sąd Rejonowy prawidłowo. Ustalenia te Sąd Okręgowy aprobuje i recypuje. Za własne uznaje również wprowadzone na ich podstawie wnioski prawne.

Analiza zarzutów stawianych apelacją prowadzi do wniosku, że w zdecydowanej mierze koncentrują się one na podważeniu ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Rejonowy. Pozwany stara się dowieść, że wybiórcza ocena dowodów doprowadziła do ustalenia stanu faktycznego niezgodnego z rzeczywistością oraz, że Sąd Rejonowy w ogóle nie skupił się nad badaniem czy zachodzi związek przyczynowy pomiędzy podpaleniem przez pozwanego kubłów ze śmieciami a naprawami dokonanymi w restauracji pokrzywdzonego. Pozwany w uzasadnieniu apelacji poddał analizie ocenę materiału dowodowego prowadząc w istocie w tym zakresie polemikę z Sądem Rejonowym. Niemniej jednak, nie dowiódł on, iż Sąd pierwszej instancji dyskredytował zeznania ojca pozwanego. Podkreślić trzeba, że Sąd Rejonowy uzasadnił zaskarżone rozstrzygnięcie w zgodzie z wymogami z art. 328 k.p.c. Wynika z niego jasno, które z dowodów stanowiły podstawę ustaleń, a którym odmówiono wiarygodności i z jakich przyczyn. Podnieść przy tym wypada, że jeśli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, to taka ocena dowodów nie narusza zasady swobodnej oceny dowodów przewidzianej w art. 233 k.p.c., nawet jeśliby dowiedzione zostało, że z tego samego materiału dałoby się wysnuć również logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego wnioski odmienne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2006 roku, I UK 159/05, niepubl.) W szczególności podkreślić trzeba, że Sąd Rejonowy zasadnie odmówił waloru wiarygodności zeznaniom ojca pozwanego M. J. (3) wskazując motywy, które legły u podstaw takiej oceny tych dowodów. Wywody Sądu Rejonowego w tym zakresie Sąd Okręgowy podziela.

Jednocześnie Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny na podstawie protokołu szkody oraz faktur, których wiarygodność nie była kwestionowana przez pozwanego w trakcie procesu, które jednoznacznie wykazywały związek przyczynowy pomiędzy zaistniałą szkodą a zniszczeniami wyszczególnionymi w protokole szkody.

Nietrafny jest również zarzut pozwanego, iż nie został on przesłuchany w sprawie z uwagi na niepoinformowanie go o terminie rozprawy. Do pozwanego zostało wysłane zawiadomienie o terminie oraz miejscu odbycia się rozprawy, jednakże wróciło ono z adnotacją nie podjęto w terminie. Zgodnie z art. 139§3 pismo nie podjęte pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

Zarzut pozwanego, iż Sąd I instancji nie wziął pod uwagę, iż działał on w warunkach granicznej poczytalności jest bezzasadny. Do kwestii poczytalności pozwanego odniósł się Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku konstatując, iż ograniczona poczytalność nie wyłącza odpowiedzialności za szkodę. Oparł on się, co podziela Sąd II Instancji, na ugruntowanej tezie, iż stwierdzone w postępowaniu karnym ograniczenie zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim zachowaniem nie wyłącza odpowiedzialności na gruncie prawa cywilnego. Jak słusznie zauważył Sąd I instancji wyłączenie odpowiedzialności jest możliwe wyłącznie gdy winy sprawcy nie można w ogóle przypisać, co miało miejsca w przedmiotowej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzekł Sąd Okręgowy zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda

kwotę 1.200 zł, na którą złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego obliczone stosownie do § 6 pkt 5 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

W niniejszej sprawie pozwany reprezentowany był przez pełnomocnika z urzędu dlatego na podstawie § 19 w zw. z § 6 pkt 5 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) należne pełnomocnikowi wynagrodzenie winien pokryć Skarb Państwa, wobec przegrania procesu przez reprezentowaną stronę.